

OSMETISKE LAPPELØSNINGER

Meget naturvidenskabelig forskning har handlet om at bekæmpe alderdommen - ikke mindst til gavn for skønhedsindustrien. Men alderen kan ikke stoppes, så det er langt mere interessant at forske i, hvordan vi bevarer sundheden, mener Dr. Suresh Rattan. Foto: Axel Schütt/Scapix

Blå bog

Suresh Rattan

- Dr.scient, forsker i aldringens biologi), født 1955 i Amritsar, Indien.
- Uddannet på Guru Nanak Dev University, Amritsar og National Institute for Medical Research i London.
- Kom til Aarhus Universitet i 1984 i forbindelse med etableringen af Laboratorium for Cellular Aldring på Institut for Molekylærbiologi.
- Dr.Scient. i 1995 fra Det Naturvidenskabelige Fakultet på Aarhus Universitet (i humane cellers aldring).
- Har publiceret over 200 forsknings- og oversigtsartikler og 12 bøger om aldringens biologi, herunder flere til børn.
- Interesserer sig for klassisk, indisk musik og spiller selv tabla (indiske trommer).

den må gerne være nye grundige forskningsresultater om hormoner og deres gavnlige effekt på aldring. Hvilke findes der? Hvad er de især gode for? Hvordan skal de doseres? Kan de komme i pilleform? Og så videre.

Det kræver offentlig støtte, for i mangel af hurtige resultater står der næppe store virksomheder på spring for at investere penge i den slags forskning.

»Alle taler om forebyggelse, men forskerpengene går ikke til forebyggelse, de går til behandling. Vi har sundhedsminister og et sundhedsministerium, men hvem arbejder egentlig med sundhed? Ingen. Vi har ikke en gang en selvstændig definition af sundhed. Sundhed defineres altid som fravær af sygdom, og de fleste arbejder imod sygdom. Når verden styres af penge, er det sådan, det er, for det er det, pengene går til,« mener Suresh Rattan.

Men han kan mærke, at vinden er ved at vende, og derfor vil han gerne have lov at slutte af med en dybtfølt opfordring:

»Politikere er meget interesseret i ældre mennesker. Det er klart, for der bliver jo flere og flere. Men de burde interessere sig noget mere for biologi. Sikke muligheder det kunne give for sunde, uafhængige og aktive ældre mennesker, der ikke ville kræve nær så meget behandling og penge som i dag.«

gjort det, da han en børnebog om alderdommen og døden, fordi han savnede en god forklaring til sin søn, da bedstefar døde i 1996.

»Jeg vil også gerne være et godt menneske og være med til at tackle verdens problemer. Men jeg kan ikke gøre det med religionens hjælp. Det virker ikke for mig. Jeg kan ikke bilde nogen ind, at vi kommer i himlen, når vi dør. Jeg må støtte mig til naturvidenskaben,« siger han med stor gløt.

Opråb til politikere

Et af hans bidrag til en bedre ver-

opfyldt,« ler Suresh Rattan.

28 år er gået. Aarhus, der skulle have været en mellemstation, er blevet en fast base. Og det passer Suresh Rattan fint. Livet leves mere stilfærdigt i Jylland end i USA.

Her er fokus på andre livsværdier end fede lønninger og fornemme titler. Det sidste har Suresh Rattan i rigt mål. Det første er overhovedet ikke hans drivkraft, forstår man efter ganske kort tid i hans selskab.

Der skal mere til. Han mener godt, det følelsesmæssige og det videnskabelige kan kombineres. Også med det spirituelle. Han har selv

re vanskeligt at få de nødvendige tilfæddelser.

Hans professor i London, den velansete Dr. Robin Holliday, kendte tilfældigvis en englænder i Aarhus, Brian Clark, som ville etablere et forskningslaboratorium, hvor der skulle fokuseres på aldring.

»Jeg fik en anbefaling og blev ansat og kom til næsten tomme lokaler i en alder af 28. Hvad vil du forske i? Hvad skal du bruge? Bestil selv! Kontrakten med selskabet, der støttede forskningen var noget i retning af »Hvis du gør os rige, gør vi dig verdenskendt«. Og den blev

se på, hvor længe vi lever, kan være svær at håndtere. Mange videnskabsfolk vil hellere forske i sygdomme som for eksempel diabetes, Alzheimers sygdom og osteoporose. Men hvorfor får vi disse sygdomme? Fordi vi bliver gamle,« siger Suresh Rattan og lader et udråbstegn hænge i luften.

Andet end titer og penge

Det var tilfældet, som førte Suresh Rattan og hans daværende hustru videre til Aarhus. Egentlig havde det været hans tanke at fortsætte karrieren i USA, men det viste sig at væ-